

Tajemné síly na hradě Houska

Přijďte a přesvědčte se sami o pravdivosti zpráv o tajemných silách na hradě Houska.

Výtah z článku: "Díra do pekel, či přestup do jiné dimenze?" - Aleš Česal, Milan Doležal, časopis Fantastická fakta 9/97

Traduje se, že hrad Houska by měl být starší než hrad Bezděz, který patří mezi naše nejstarší dochované hrady vůbec.

První otázkou, která se nabízí, je, proč byl vůbec hrad Houska postaven. Podle autorů článku Houska stojí v místě, které nemá ze strategického hlediska žádný význam. Nestojí poblíž žádné zemské stezky, nebyl hradem královským, neplnil ani funkci hraničního hradu, byl postaven v naprosto pusté krajině bez dostupného zdroje vody. Neexistuje žádný důvod, proč by měl být tento hrad zbudován.

Velmi zajímavý je i po architektonické stránce. Podle redaktorů je celý obranný systém zaměřený proti "vnitřnímu nepříteli". Snad se zde střežilo "něco", co se nesmělo dostat ven.

Podle legendy byl hrad zbudován na skále, ve které vedla průrva až do pekla. Peklem můžeme rozumět v podstatě cokoli. Právě nad touto průrvou má stát hradní kaple.

Traduje se také, že v podzemí hradu je množství podzemních chodeb a prostor, v nichž mají být pohřbeny "jisté věci" a kostry "nelidí". Místo, kudy bylo možno do těchto chodeb vstoupit mělo být označeno nad dnes již neexistující hradní bránou.

Je možné, že ještě předtím, než byl hrad Houska postaven, bylo toto místo natolik zvláštní, že připoutalo pozornost tehdejší vládnoucí třídy. Snad zde i existoval nebo existuje přestup do jiného světa, jehož obyvatelé mohou být od nás natolik odlišní, že splňovali představu o obyvatelích pekel. Autoři se tedy ptají: "Co to bylo za nebezpečí, které zřejmě ohrožovalo samotné základy feudálního státu, byl-li právě proti tomuto nebezpečí zbudován takový hradní komplex?"

Postava v mnišské kápi

Podle jiné legendy se na Housce a v jejím okolí zjevuje postava v černé mnišské kápi, která nemá obličej a sleduje opovážlivce, kteří by chtěli Housku navštívit v noci nebo zde dokonce přenocovat.

Historie hradu Houska

Podle nejnovějších poznatků vyplývajících z archeologického průzkumu byl hrad založen v první polovině 13. století Přemyslem Otakarem II., a to téměř souběžně s blízkým Bezdězem, dokonce stejnou stavební hutí.

Pravděpodobně z rukou Václava II. se dostal do držení Ostrve, pánů z Dubé. Ti v období své největší slávy rozhodovali o trůnu, jakož i o příjmech pokladny koruny.

Hrad vyrostl v lokalitě původně dřevěného, později kamenného hradiště (konec 9. století), které vévoda Pšovanů Slavibor založil pro svého syna Houseka.

Během své existence prošel původně nedobytný gotický hrad řadou stavebních úprav, díky kterým se dnes na Housce potkáme se všemi slohy, a to již od pozdně románského.

Zejména zásahy renesanční určily aktuální podobu stavby i nejbližšího okolí hradu (zpřístupnění po Třicetileté válce). Renesanční zámek s prvky gotického hradu je zřejmě ta nejvýstižnější charakteristika pro jeho nynější podobu.

Coby vlastníci hradu se na Housce vystřídali, vedle již zmíněných panovníků a pánů z Dubé, Jan ze Smiřic, Hrzánové z Harasova, Valdštejnové, Veronika ze Sulzu, Hypolita z Hofkirchenu, rod Kouniců, princezna Hohenlohe a hraběnka Andrassy.

V roce 1924 hrad kupuje prezident Škodových závodů, senátor pan Josef Šimonek. Po opravách byl až do roku 1939 užíván jako letní a reprezentační sídlo rodiny.

Poté byl hrad, díky své poloze v Sudetech, do roku 1945 využíván německou armádou, od roku 1950 zde byl umístěn archiv Státní knihovny v Klementinu.

Po dožití střech položeny nové (měděné), plánované noční sanatorium Spolany Neratovice nebylo dokončeno. Hrad byl počátkem 90. let předán Instavu Praha, poté vydán v restitucích původním majitelům.

Těmi jsou pan Ing. Jaromír Šimonek a paní MUDr. Blanka Horová, kteří dnes velice úspěšně napravují výsledky čtyřicetileté péče státu o památku, která je zejména díky původní gotické hradní kapli hodnocena jako přinejmenším středoevropský unikát (malby - přelom 13. a 14. století).

Teprve až současnými majiteli byl hrad Houska (poprvé v jeho dlouhé historii!!!) v roce 1999 zpřístupněn nejširší veřejnosti.

Dnes žije kulturními akcemi - jarmarky, šermíři, tance, řemesla, zpěváci a hudebníci, sezónní i stálé expozice, dobově laděné aktivity jednotlivců i firem, svatební obřady a pod.